

היא ענתה למודעה של רמאי מארץ התיקוה הטובה, ומאז היא מוצפת הצעות לנישואין

כן? האם את בחורה דתיה? האם את מוכנה לוותר על דתך? מה לגבי ילדייך? לאיזו כנסייה הם יילכו? יש לי כבוד חזי בה לישראל ולאנשיה. הם טובלים כמונו ונלחמים בטרוריסטים. ישראל היא ארץ האלוהים, ואני לא רוצה שילדה מארץ האלוהים תסבול. אם את רוצה לבוא — בואי, רק עשי לי טובה אחת — תבקשי מאלוהים להדריך אותך ולעזור לך."

זהבה ענתה לו שהיא כבר החליטה, ושאלו הקלף שלה נמצא שם, אצלם. איך שלא יהיה, היא תיסע, וגם אם לא יעלו נישואיה יפה, לא תחזור, כי אחרת יגידו שלא הלך לה, ויצחקו ממנה.

"אני אעזור

לכושים"

מה באמת אומרת הסכיבה? "מרכלים, רק פקנאים. יש כאלה שי אומרות כדאי לך, יש לך אומץ. אם יבואו כמה מיכתבים, אני אחלק אותם בין חברי רותי."

זהבה היא קטנת-קומה, בעלת עיני שקד חומות וגדולות, ושיער שחור אסוף. אין היא מרבה לבלות מחוץ לבית. מועד דו-גליליה אינם מעניינים אותה. היא אור הבת להתבודד וגם לרקום, לבשל, ובמיוחד חד לאפות. למרות שהיא מעריצה את פול אנקה, קליף ריצ'רד, דן כנר ואלוויס פרסלי, מעולם לא חשבה לכתוב להם, או ליצור איתם קשר אישי כלשהו. מה שקרה לה היה לגמרי במיקרה וכל הסיפור הונח איתה נראה לה כמו סרט.

אין היא מסמפסת כל-כך את הגבר הישראלי המצוי, כי הוא מחשיב את עצמו ואינו אדיב, ואילו הנשים בדרום אפריקה לא נראות לה משהו מיוחד, בעיקר מפני שהן לא עובדות. היא ערה למצב הפור ליטי-חברתי שבדרום-אפריקה, ואף יש לה פיתרון: "אחרי שראיתי את הסידרה שורשים בטלוויזיה, כל-כך כאב לי. אני אתן להם להרגיש שהם לא שונים ממני. אני אעזור להם."

את מיכתבי-התשובה מנסחת זהבה ב-עברית, כי עדיין אין השפה האנגלית שגורה בפה. אבל היא מקווה לרכוש אותה במהירות, כשתעבור לגור בדרום-אפריקה. היא מניחה שהמועדים המעוניינים ימצאו כבר את הדרך לתרגם את מיכתביה לאנגלית, אולי בעזרת יהודי המקום. כאן בארץ, בינתיים היא גייסה לעזרתה שכנה טובה, השמחה לתרגם לה את כל המיכתבים לעברית.

"הדרום-אפריקאים כותבים לי מיכתבים מאד נחמדים ואדיבים, וכולם מציעים לי כרטיס-טיסה שיאפשר לי לבוא אליהם ול-הכירם מקרוב."

לדוגמה: "הלו זהבה. מצאתי את כתובתך באחד העיתונים המקומיים, והסתכלתי טוב טוב בתמונתך. את מאד יפה. אבל זה לא מה שאני מחפש. מה שאני רוצה מבחורה, שאיתה אני אתחתן, זה ישר, אהבה והבנה. ידעתי שאת עובדת קשה, בשניה שראיתי את התמונה שלך... אני כבר היית נשוי פעם, ועלשיו אני חושב שאני בשל יותר לחיים. חשבי טוב, לפני שאת מהליטה לקבל את אחת מהצעות-הנישואין, משום שאת יותר מדי צעירה ויפה מכדי לבזבז את חיך".

מיכתב אחר:

"זהבה יקרה. אני בן 24. הייתי נשוי, עם שני ילדים קטנים. אישתי נהרגה בתאונת-דרכים לפני שבועיים. ראיתי אותך בתמונה, ואת נראית מאד יפה. זהבה, אני מחפש אישה כמוך. יכול להיות שלא תהיי מעוניינת בי, כי יש לי שני ילדים, אבל שתדעי שמאד קשה לגבר לגדל שני ילדים קטנים, ולעשות את כל עבודות-הבית."

חוה

לגידול חזירים

יעוד בחיריך אחד כותב: "הדיווח העיתונאי עליך. מספר שאת רגילה לעבוד מאד קשה. אבל תהיי בטור גה שזאת אינה הסיבה שאני רוצה לפגוש אותך. את לא תרשי לעבוד כאן

זהבה ביארץ הפלאות

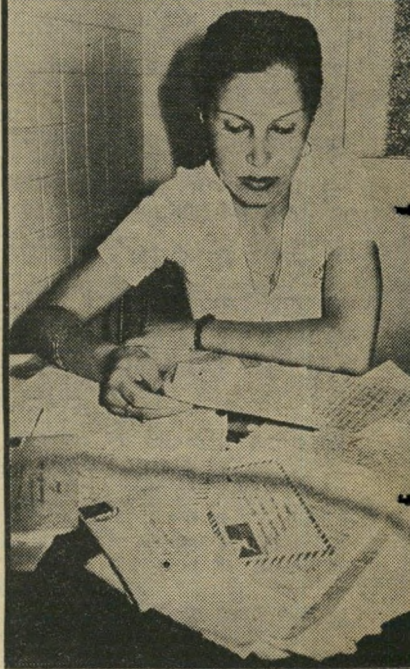

הבחר ציין את עובדת היותו בעל חוה לגידול חזירים. האם יפריע הדבר לזהבה שבאה ממישפחה מסורתית? במיכתבי-התשובה שלה, לאותו בחור, כתבה:

"מכיוון שאני בחורה יהודיה, אני כמו בן מצפה לתגובות מבחורים יהודים. כל המטרה שלי היא שיכתוב לי בחור יהודי, שמטרתו להתחתן, ונחיה יחד בדרום-אפריקה היפה. אני מקווה שלא נפגעת... ועוד מקווה זהבה שבחיר-ליבה המיועד יבוא קודם לישראל, ומוכן שהיא תחזור איתו לדרום-אפריקה היפה אחרי שיתחתנו. לזהבה שתי אחיות, ושני אחים מבוגרים נשואים. היא קשורה מאד לבית, ואף מסייעת בפרנסתו ובכלכלתו. לא מכבר עברה המישפחה לגור בבית חדש, שנבנה על חורבותיו של צריף רעוע, שבו התגוררה זהבה מאז שנולדה.

איך מגיבה המישפחה על הסיפור? "הבית שלי מקבל את זה, בתנאי ש-אמצא בחור טוב, ובתנאי שהוא יבוא קודם ארצה. אחרי שיראו אותו, נתתן וניסע."

וכמה זמן לאתר בוא הבחור ייקבע מורעד התחנה? "חודש או מכסמום חודשיים", סותמת זהבה, ואינה מפרשת. אבל בחור דרום-אפריקאי אחד דווקא כן מפרש וכותב: "נניח שאת מתחתנת כאן עם איכר או מישהו אחר. הורייך בי ארץ. את כאן לבד. אם הנישואין שלך הם כישלון, מה אחרי-כך? לאן תלכי בארץ זרה? לדרום-אפריקה יש את האתח הגבוה ביותר של גירושין בעולם. האם באמת תבסתי באדם, שאף פעם לא פגשת לפני

זהבה מיינת מיכתבים

קשה, ואני רוצה שתבואי לכאן ותהיי איתי ועם הורי, באהבה ובשלום."

תשובות לחתנים: זהבה מחברת מיכתביה בעברית